

føjelse. Jeg mener ganske vist, at Loven maa forstaaes saaledes og benyttes saaledes, at de Regler, den indeholder, komme til Anvendelse ogsaa paa de nu fungerende Fæstemand. Hvad angaar de Personer, som nu drive en saadan Virksomhed, men uden Bevilling, er det indlysende, at naar Loven træder i Kraft, maa de enten skaffe sig en saadan Bevilling eller høre op, og i denne Henseende skal jeg da ikke undlade at udtale, at jeg ogsaa vil finde det billigt, og at jeg ikke tvivler paa, at det vil ske, at de Myndigheder, som skulle give Bevilling, altsaa Kommunalbestyrelserne og i Kjøbenhavn Magistraten, som der her bliver Tale om, da der kun i Kjøbenhavn findes Fæstemand med Bevilling, ville tage alt fornødent Hensyn til dem, som nu drive en virkelig honorabel Forretning af denne Natur, som man ikke har nogen skellig Grund til at forsøge paa at standse dem i. Jeg tvivler ikke om, at der vil blive taget alle mulige Billighedshensyn mod dem, som nu drive en saadan Forretning, men uden Bevilling. Hvad Taksterne angaar, skal der jo komme Forslag angaaende disse fra Kommunalbestyrelserne til Justitsministeren, og jeg skal erindre den Hensigt, der blev gjort med Hensyn til dette Punkt af den ærede Ordfører om Muligheden af at faa Taksterne saaledes indrettede, at Fæstemændene, sit mere, naar Forholdet var indgaaet for længere Tid, end naar det var indgaaet for kortere Tid; en Ordning, for hvilken der foruden Hensynet til, at det er ønskeligt at fremme langvarige Forhold, ogsaa taler den Billighedsgrund, at der er nogen Rimelighed i, at Lyendet ikke skal betale saa meget for Fæstemændens Medvirken til et Arbejdsforhold, der varer i kortere Tid, som for det, der er bestemt til at vare noget længere. Hvad Vædringsforslagene Nr. 12 og 13 angaar, har jeg intet mod dem at indvende. Vædringsforslaget Nr. 14 er jo en Selvfølge. Hvad Vædringsforslaget Nr. 15 angaar, skal jeg derimod bemærke, at det maatte kunne være rigtig, om der blev foretaget en lille Rettelse i det. Her nævnes nemlig de Tilfælde, hvor den vedkommende skal straffes, nemlig først naar han forser sig imod nogen af §§ 3, 4 og 5, og saa staar der: „eller fordrer eller modtager hyderligere Betaling end den takstmæssige“. Det er jo nu ganske vist, at § 3 indeholder den Regel, at der skal fastsættes en Takst, og en Føjelse mod § 3 er det altsaa, at denne Takst fraviges. Derfor kan det maatte synes, at det er en Tautologi at nævne begge Dele. Jeg tror imidlertid, at man meget let vil kunne ændre

dette ved f. Eks. at sige: „Den Fæstemand, som forser sig mod nogen af §§ 3, 4 og 5, derunder — i Stedet for: eller — fordrer eller modtager hyderligere Betaling end den takstmæssige“, thi saa var det tilstrækkeligt hævdet, at dette Forhold, at fordrer eller modtager hyderligere Betaling end den takstmæssige, i Grunden ogsaa er en Overtrædelse af § 3. De øvrige Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Flertal, har jeg ikke noget at indvende imod, og jeg kan altsaa i det hele anbefale det ærede Ting at slutte sig til Flertallets Vædringsforslag.

Væjer: Jeg har ikke kunnet bringe fuld Overensstemmelse mellem den højtærede Justitsministers Udtalelse for 4 Aar siden og nu. Det er imidlertid muligt, at det skal opfattes paa den Maade, at naar den højtærede Minister den Gang kaldte det af mig nu stillede Underændringsforslag et naturligt Tillæg til, at i det hele taget Kvinder kunne udøve Fæstevirksomhed, skal „naturligt“ betyde det samme som „selvfølgelig“. Den Gang, den 15de Marts 1887, udtalte den ærede Minister, at mit Vædringsforslag ikke vilde kunne berede Loven nogen Banseværlighed paa dens videre Vej, nu mener den ærede Minister, det er bedre ikke at vedtage det. Jeg skal af den Grund ikke fastholde mit Underændringsforslag, idet jeg opfatter det saaledes, at det anses for en Selvfølge og saaledes ikke behøver at staa i Loven, at gik Kvinde, der faar denne Virksomhed, har den Myndighed, som omtales i Underændringsforslaget, vel at mærke: forudsat at hun har Mandens Tilladelse til at faa den Næring, der her er Tale om. Ved denne Regel har jeg jo ikke villet rokke, jeg har ikke ved denne Lejlighed antydnet, at der skulde rokkes ved den. Naar det altsaa er overflødig, vil jeg i den Henseende rette mig efter den højtærede Minister, men hvis enten den højtærede Minister eller den højtærede Ordfører skulde mene, at min Fortolkning er urigtig, saa at gik Kvinde ikke faar denne Myndighed, vil jeg bede om, at mit Underændringsforslag maa blive optaget, for at dette kan blive belyst nærmere. Altsaa under den Forudsætning, at det er en Selvfølge, tager jeg nu mit Underændringsforslag tilbage.

Formanden (Høgskro): Det af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgtreds udenfor Betænkningen stillede Underændringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.